

Skutočné šťastie človeka nezávisí od toho čo má

Drahí bratia a sestry,
Hlavnou myšlienkou dnešného Božieho Slova je správny postoj k majetku a užívaniu si tohto sveta. Každý deň na nás dolieha žiadostivosť tohto sveta. Provokuje nás. Odôvodňuje svoju potrebu až nevyhnutnosť. Nespomína jej dôsledky do budúcnosti, nepripomína večnosť, to čo je hore. Je zaujatá len momentálnou potrebou a to len tu na zemi. Preto napokon vedie aj k modloslužbe, ako dnes spomína sv. Pavol v liste Kolosanom. Preto nás Ježiš v dnešnom evanjeliu učí, aby sme si my, ktorí sme si v krste už „**vyzliekli starého človeka a obliekli sme sa v Krista**“, dávali pozor na to čo svet ponúka a chránili sa všetkej chamtivosti. Lebo aj keď človek by na tomto svete dosiahol všetko, resp. hojnosť všetkého, jeho život napriek tomu nezávisí od toho, čo má. To znamená, že aj keď človek by mal všetko a všetko by aj užíval v tomto svete, podľa svojej momentálnej chuti, **jeho šťastie nezávisí od tohto všetkého**. Nehovoriac o večnom šťastí. Lebo pravé šťastie človeka nezávisí od toho čo človek má a čo užíva. Pravé šťastie závisí predsa, ako to my už vieme, od vlastníctva a užívania si samého Krista ako nového stvorenia,

vykúpeného Jeho krvou a posväteného Duchom Svätým, daným zhora. Lebo každý dokonalý dar pochádza zhora, od Otca svetiel. Preto aj Pavol dnes napomína veriacich v Krista slovami: „**Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi! Veď ste zomreli a váš život je s Kristom ukrytý v Bohu.**“

Toto slovo nijako nechce podceňiť hodnotu stvoreného sveta, ale chce nám pomôcť **na všetko sa dívať pohľadom zhora**, resp. Božím, Kristovým pohľadom. Božie Slovo tak rozširuje horizont nášho života a našich záujmov o rozmer večnosti.

Aj dnešný žalm nás učí „**rátať naše dni, * aby sme našli múdrosť srdca.**“ Preto nás žalmista volá naplniť sa každé ráno v prvom rade Božou milosťou, teda múdrosťou, svetlom nebeskej múdrosti, aby sme vedeli, čo máme robiť, aby sme si zachovali radosť po všetky dni nášho pozemského života. Iba Pán Boh nám môže dať, či spôsobiť, aby naša práca, každé naše úsilie nestratilo svoju hodnotu a význam, hlavne vo vzťahu k večnosti. Preto sme dnes v žalme počuli: „**Hneď zrána nás**

naplň svojou **milosťou** * a budeme jasať a radosť sa po všetky dni života. **Upevňuj** dielo našich rúk.“

Preto nás drahí bratia a sestry Pánova múdrosť povzbudzuje a káže **začínať každý deň Božím slovom**, teda Kristom, rozjímaním o ňom a o tom, ako ho máme počas toho dňa realizovať. Božie Slovo nás vždy osvieti, aby sme našli múdrosť srdca, aby sme vedeli ako máme sa správať k veciam tohto sveta, a tak boli šťastní, a aby sa nám tento svet nestal modloslužbou, teda otrockou závislosťou tela.

Ako vidíme **všetko závisí od toho správneho vzťahu**, či postoj k veciam tohto sveta. Len tak si zaručíme vo svojom vnútri a pred Bohom pokoj a šťastie, ktoré nám nik nemôže vziať, a o ktoré nás nemôže obrať ani utrpenie, či smrť, lebo správnym požívaním vecí tohto sveta si získavame a prenášame aj do večnosti nepredstaviteľné hodnoty. Keď sa naučíme správne používať veci tohto sveta, teda nie podľa svojej žiadostivosti, ale podľa Božej múdrosti, tak nám nebude problém opustiť veci tohto sveta ani v utrpení, ani v smrti.

Ale naopak, keď by človek na toto zabúdal, tak ako hovorí Kazateľ: „**márnosť nad márnosť a všetko je márnosť.**“ A „**všetky jeho dni sú bolesťou a jeho zamestnanie trápením; jeho srdce si ani v noci neodpočinie.**“ A keď taký človek umrie, všetko tu musí zanechať, a kto vie, komu sa to, na čom pracoval, dostane. Ako bude na tom ďalej pracovať. Či si to bude vážiť, či pri najbližšej príležitosti toto dielo nezničí, alebo ľahkovážne nespeňaží a neprehajdáka.

Ježiš v dnešnom evanjeliu takého človeka, ktorý zhromažďuje majetok len podľa svojej žiadostivosti a si ho zväčšuje, aby si ho potom predovšetkým sám čím viac užíval, nazýva bláznom, lebo taký človek si takým postojom nepredlžuje život na zemi, naopak si ho skracuje, dokonca nemá žiadnu istotu, či si tieto veci bude vlastne užívať. Lebo ako hovorí Ježiš, nie je dôležité byť bohatý pre seba, ale dôležité je byť pred Bohom bohatý.

Sám Ježiš „**hoci bol bohatý, stal sa chudobný, aby sme sa my jeho chudobou obohatili.**“ Preto aj nám Ježiš radí práve v Blahoslavenstvách, a to hneď na začiatku, aby sme si osvojili chudobu ducha: „**Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich nebeské kráľovstvo.**“ A na druhom mieste prízvukuje **milosrdenstvo, ako najschodnejší, dokonca liečebný prostriedok** ako si tohto ducha chudoby zachovať. Milosrdenstvo, ktoré sa vie so svojim majetkom s radosťou podeliť s tými, ktorí to potrebujú. Je to veľmi dobrá investícia aj do budúcnosti, resp do večnosti, lebo „**čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších, mne ste to urobili.**“ Za skutok milosrdenstva Pán odmení každého prijatím večného dedičstva, teda večným šťastím. Preto si neprisvojujeme svoj majetok, ako by mal patriť len nám. My sme len správcami tohto majetku, lebo „**čo sa vychvaľuješ, ako by to bola len tvoja zásluha?**“ **Ved' všetko dobré máme od Pána**, on je vlastne vlastným majiteľom každého dobra a majetku. Takže keď aj niečo máme, podľa vzoru prvej cirkvi, nepovažujeme to len za svoje, lebo ako oni, všetko mali spoločné. A dávali z toho tým, ktorí to potrebovali, alebo čo bolo naozaj potrebné urobiť.

Naučme sa viac žiť pre druhých. Učme sa viac urobiť radosť druhým. Všímajme si druhých ako i dielo, ktoré je potrebné vykonať, resp. do neho investovať podľa Božej vôle.

Toto je cesta kresťana, ktorý svojim správnym, teda Kristovým postojom buduje svoje šťastie a vydáva svedectvo o Božej spravodlivosti.

Dnes na prvú nedeľu v mesiaci, kedy si pripomíname Božské srdce Ježišovo, položme dnes na oltár naše srdce, aby ho Ježiš pretavil slobodou voči tomuto svetu a zapálil túžby po tom čo je hore. A urobil toto naše srdce podobným Jeho milosrdnému, nezištnému, a pritom bohatému srdcu na dobré skutky. Amen.